

ta fuerit, dabuntur etiam ipsorum segmentorum circumferentie.

Deturenim circumferentia ABC, circa D centrū, quæ utcunq; secetur in B signo, ita tamen ut segmenta sint semicirculo minora, fuerit autem ratio dimidiæ lub duplo AB ad dimidiā sub duplo BC aliquo modo in longitudine data, aio etiam AB & BC dari circumferentias. Subtendatur enim AC recta, quam secet dimetriens in E signo, à terminis autem AC perpendiculares cadant ad ipsam dimetientē, quæ sint AF, CG, quas oportet esse semisses sub duplis AB & BC. Triangulorū igitur AEF & CEG rectangulorū anguli, qui ad E uerticem sunt æquales, & ipsi propterea trianguli æquianguli ac similes, habēt latera proportionalia æquales angulos respicientia. Ut AF ad CG, sic AB ad EC. Quibus igitur numeris AF uel GC data fuerint, habebimus in ijsdem AE & EC, dabitur ex his tota ABC in eisdē. Sed ipsa subtendens ABC circumferentiam datur in partibus, quibus quæ ex centro DEB, quibus etiam ipsius AC dimidia AK, & reliqua EK. Coniungantur DA & DK, quæ etiam dabuntur in eisdem partibus, quibus DB, tanquam semissis subtendentis reliquum segmentum ipsius ABC à semicirculo, compræhensum sub angulo DAK, & angulus igitur ADK datur, compræhendens dimidiā ABC circumferentiā. Sed & trianguli EDK duobus lateribus datis, & angulo EKD recto, dabitur etiam EDK, hinc totus sub EDK angulus compræhendens ABC circumferentiam, qua etiam reliqua CB constabit, quarum expetebatur demonstratio.

XV.

Trianguli datis omnibus angulis, etiam nullo recto, dantur omnia latera. Esto triangulum ABC, cuius omnes anguli sint dati, nullus autem eorum rectus. Aio omnia q̄c; latera eius dari. Ab aliquo enim angulorum ut A descēdat per polos ipsius BC circumferentia AD, quæ secabit ipsum BC ad angulos rectos, ipsaq; AD cadet in triangulum, nisi alter angulorū B uel C ad basim obtusus esset, & alter acutus, quod si accideret, ab ipso obtuso deducendus esset ad basim. Completis igitur quadrantiis BAF, CAG, DAB, factisq; polis in BC, describantur circumferētiæ

